Grigore Constantinescu

Comuna

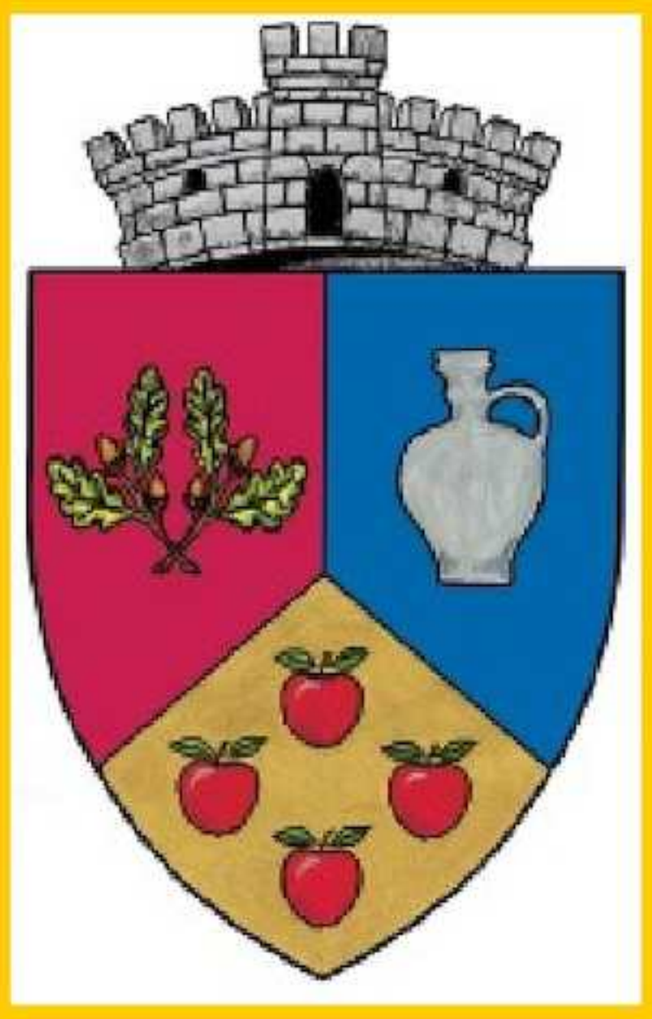

VLĂDEŞTI

PITEŞTI

MMXV

VLĂDEŞTI

COMPONENŢĂ: Comuna este formată din 4 sate: **Vlădeşti**; Coteasca; Drăghescu; Putina.
DISTANŢA FAŢĂ DE REŞEDINŢA JUDEŢULUI: 45 km.
SUPRAFAŢĂ: 38,9 km^2.
POPULAŢIE: 3.092 locuitori [1.570 M + 1.522 F] (2011).
Comună înfrăţită cu localitatea Cerenzia [Italia].

ATESTARE DOCUMENTARĂ:

Vlădeşti – 1437 [6945] august 23 (DRH, B, ŢR, vol. I, doc. 87)• ***Găgueşti** – 1599 [7107] aprilie 21 (DIR, XVI, B, ŢR, vol. VI, doc. 359)• **Negeşti** – 1533 [7041] aprilie 26 (DRH, B, ŢR, vol. III, doc. 157).

În contextul localităților componente, cea mai veche atestare documentară se consemnează în cazul satului Vlădești.

Așezarea este atestată documentar inițial în hrisovul emis de cancelaria domnească a voievodului Vlad Dracul la 23 august 1437, prin care se confirmă jupanului Bădin și fiilor săi „să-i fie Vlădeștii de ocină și de ohabă, cât va trăi domnia mea și cât vor trăi fiii domniei mele, Mircea și Vlad, și cât vor trăi ei".

Sit arheologic: Existenţa unei comunităţi umane pe teritoriul actual al localităţii Vlădeşti este atestată prin obiectele de silex descoperite.

TOPONIMIE:

- **Coteasca** – toponim atestând originea locală *„din Coteşti"* a deţinătoarei proprietăţii pe care s-a constituit aşezarea; element confirmat prin tradiţia orală locală.
- **Drăghescu** – toponim format pe baza eponimului atestat în documentele medievale, sub forma arhaică *Drăghescul*, relevând originea locală – din *Drăghici*.
- **Putina** – toponim explicat prin prisma unor ocupaţii tradiţionale; apelativul *putina* având sens de „vas de lemn pentru păstrat brânzeturi, murături etc.". Iniţial, poreclă, ironizând dimensiunile fizice anormale ale unui individ, a devenit, ulterior, antroponim.
- **Vlădeşti** – toponim format pe baza eponimului *Vlad* – menţionat în documentele medievale + sufixul colectiv *–eşti*, care indică organizarea socială pe bază de obşte a aşezării.

SPECIFIC ETNOCULTURAL:

Arhitectură populară caracteristică zonei etnografice Muscel. La începutul secolului XX, se consemna existenţa, pe teritoriul localităţii, a cinci bordeie de locuit, reminiscenţe ale unui tip de construcţii de locuit frecvente în secolele anterioare. Exceptând casa joasă, construită din cununi suprapuse, formate din bârne încheiate „stâneşte", cu plan mono sau bicameral, construcţiile destinate locuinţei generalizate la începutul secolului XX prezintă două niveluri: la parter – pivniţă şi la etaj – locuinţă. Unele case au pivniţa semiîngropată în sol, ceea ce implica o dimensionare pe verticală a soclului redusă la înălţimea accesului în gârlici, sub parapetul sălii; în acest caz, accesul în locuinţa propriu-zisă se efectua pe o scară de piatră dispusă pe axul faţadei. Nivelul de locuit era format din tinda centrală şi camere laterale, iar, în situaţia unor case mult dezvoltate la faţadă, un spaţiu suplimentar cu acces separat de pe sală. Casele cu 6 – 8 goluri la faţada principală, între stâlpii de lemn racordaţi la „război", prin arcade profilate, se particularizează printr-o amplă ornamentaţie în tencuială. Decoraţia în relief plat se profilează, uneori, pe un fond colorat, în frize dispuse între profilele din stucatură sau ca ancadramente de fereastră.

Portul popular, folclorul liric şi cel coregrafic se integrează ariei creaţiei populare tradiţionale specifice zonei etnoculturale a Muscelului.

Remarcabila artă tradiţională a ţesutului şi cusutului a fost continuată cu succes de o creatoare vestită din localitate: Maria Cenuşaru.

Arta modelării lutului este practicată actualmente de către olarii: Gheorghe Căciulă, Ion Diţă, Ion Dragomir, Petre Dragomir, Vasile Mateescu, Năstase Ungureanu.

Din amplul repertoriu al folclorului coregrafic zonal, elemente de particularizare locală prezintă dansurile: Brâul pe 6, Chindia, Hora mare, Hora miresii.

Ansamblul folcloric «Bratia» al Căminului cultural Vlădeşti – sub coordonarea artistică a prof. Ion şi Steluţa Stroe – include, în repertoriul său, dansurile populare din zona etnofolclorică Argeş-Muscel: Alunelul, Brâul, Hora, Hora Marioarei, Hora Nuţii, Sârba, Sârba lui 22, Ungurească. Ansamblul s-a remarcat, în special, prin prezentarea veridică a obiceiurilor tradiţionale de iarnă.

Ansamblul folcloric «Brătioara» al Şcolii generale Vlădeşti, sub coordonarea artistică a instructorului Sorin Stroe, include, în repertoriul său, dansurile populare din zona etnofolclorică Argeş-Muscel: Hora mare, Hora Nuţii, Mânioasa, Sârba de la Aninoasa, Sârba lui 22.

Târguri tradiţionale organizate cu ocazia unor sărbători religioase: Sf. Mare Mucenic Gheorghe (23 aprilie), Sf. Împăraţi Constantin şi Elena (21 mai), Sf. Dimitrie (26 octombrie).

PATRIMONIUL CULTURAL-ISTORIC:

✚**Biserica** «Sf. Treime» **Prislop** [1870-1882]~ctitorită de familia Ion Prislopeanu •intervenţii: consolidarea pereţilor [1941] •pictură murală: N. Ionescu, C. Neculescu [1876].

✚**Biserica** «Adormirea Maicii Domnului» + «Sf. Nicolae» **Vlădeştii de Jos** [1893-1896]~ctitorită de preot Gh. Georgian, C. Mateescu, preot C. Pârvulescu, C. Popescu, I. Pătraşcu •intervenţii: consolidarea pronaosului [1967] •pictură murală: Belizarie Paraschivescu [1896].

✚**Biserica** «Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul» **Vlădeştii de Sus** – [▲]– Monument reprezentativ pentru arhitectura românească a secolului al XVII-lea, aparţinând stilului epocii lui Matei Basarab, biserica a fost ctitorită de către marele vistier Pârvu Vlădescul, de soţia acestuia, Anca, şi de coconii lor: Bălaşa, Constantin şi Şerban, în anul 1656.

Ctitorul locaşului de cult, Pârvu Vlădescu, implicat direct în conflictul armat dintre Mihnea al III-lea, domnul Ţării Româneşti [1658-1659] şi fostul domn, Constantin Şerban [1654-1658], pe care îl susţinea, este ucis în tabăra de la Gura Telejenului [1658], tăindu-i-se capul. Nu întâmplător, hramul bisericii va fi asociat cu uciderea astfel a marelui vistier din Vlădeşti.

Construcţia a fost restaurată în anul 1808, prin adăugarea tamburului clopotniţei, şi, în 1851, odată cu adăugarea, pe latura vestică, a unui pridvor deschis, cu cheltuiala logofătului Nicolae Arsenescu şi a soţiei sale, Safta. Afectată de un incendiu în 1936, a fost restaurată, în anul următor, de către Comisia Monumentelor Istorice. Ample lucrări de consolidare a monumentului s-au efectuat, între 1970-1976, de către Direcţia Patrimoniului Cultural Naţional. Biserică de plan dreptunghiular, cu absidă poligonală decroşată; clopotniţă de secţiune octogonală deasupra pronaosului. Decoraţie exterioară formată dintr-un brâu median care separă registrul inferior compus din panouri dreptunghiulare de registrul superior decorat cu arcaturi din ciubuce şi bumbi de ceramică smălţuită. Pictura originară [1656] nu se conservă, biserica fiind repictată în 1808, 1851 şi 1937.

Biserică-necropolă, ctitorul principal, Pârvu Vlădescu, „tăiat" de Mihnea al III-lea, „pentru necredinţă faţă de domnie", fiind înmormântat în locaşul de cult.

✝**Cruci de piatră**: **Vlădeşti**: 1600 [7109] octombrie 10 –[▲]– în apropierea sediului primăriei; 1844 –[▲]– în curtea Bisericii Vlădeştii de Sus.

✝**Monument eroi**: **Vlădeşti** [1916-1918; 1941-1945] – lângă Primăria comunei Vlădeşti.

În cursul luptelor pentru apărarea unității și independenței naționale a României, au căzut eroic la datorie 191 locuitori ai comunei Vlădești, numărul eroilor menționați nominal în monumentalul volum «Argeș. Cartea eroilor» fiind raportat la evenimente de importanță fundamentală în istoria neamului românesc: Războiul de independență [1], Campania din 1913 [1], Primul război mondial [120], Al doilea război mondial [69].

IN MEMORIAM

✪ **BULACU ION** [1924-2002] – profesor de geografie la: Vlădeşti, Broşteni-Aninoasa, Câmpulung-Muscel (Liceul „Dinicu Golescu"). Publică articolele: «Consideraţii fizico-geografice asupra judeţului Muscel», «Consideraţii privind dezvoltarea economică şi culturală a raionului Muscel», «Câmpulungul în economia judeţului Argeş», «Posibilităţi de valorificare a resurselor naturale ale zonei Muscel», «Rolul orizontului local în însuşirea noţiunilor geografice la elevi» ş. a.

✪ **CORBULEANU MIHAI** [1894-1973] – general de divizie; profesor la Şcoala superioară de război. Şef de stat major al Diviziei 4 Infanterie [1937-1938] şi Corpului 10 Armată [1939-1940]. Comandantul Diviziei 18 Infanterie pe Frontul de Est. Ataşat al României la Roma [1940-1944]. Opera: «Curs de istorie militară» [1936], «De pe Mureş pe Morava», volum memorialistic [1970].

✪ **PĂTRAȘCU EUGENIU** [1899-1988] – inginer silvic în: Babadag, Domneşti şi Piteşti; colecţionar de monede, bancnote, cărţi şi reviste vechi; autor al unor scrieri în manuscris referitoare la monumente, locuri istorice, personalităţi culturale.

✪ **POPESCU CONSTANTIN** [1908-1996] – inginer agronom, cercetător ştiinţific, cu specializări în Germania şi Franţa [1946-1947]; activitate în domeniu la: Istriţa, Bucureşti, Strehaia, Staţiunea pomicolă Bilceşti. Coautor al volumelor: «Pomologia României», I-III [1963-1966], «Recoltarea raţională a fructelor» [1965], «Producţii mari de mere pe solurile brune şi brune podzolite» [1966], «Lucrările de îngrijire în livezile de pomi» [1969], «Recoltarea, transportul şi păstrarea fructelor în condiţiile judeţului Argeş» [1970].

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ:

Grigore Constantinescu– *Argeșul monumental – enciclopedie patrimonială*, Pitești, 2011, p. [543-546] – 516; Idem– *Biserica Vlădeştii de Sus*, www.google.ro, calameo.1227548

Ion Stroe– *Monografia comunei Vlădeşti*, Piteşti, 2007, 360 p.; http://judete.biz/localitati-arges/; Ion Popescu-Argeşel – *Judeţul Argeş*.

–[▲]– Monument istoric şi de artă

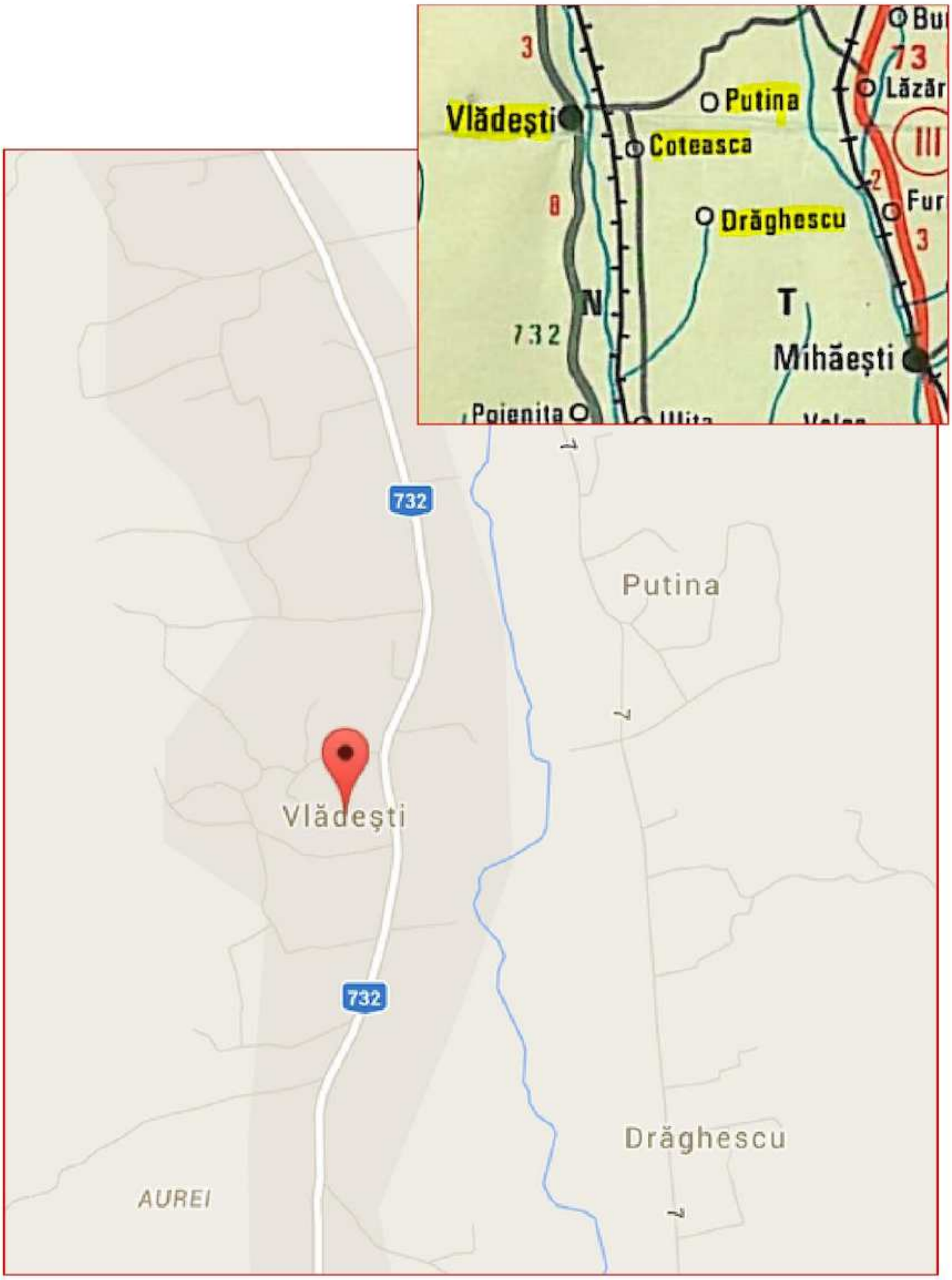
Vlădești
Putina
Coteasca
Drăghescu
Mihăești
732
Putina
Vlădești
Drăghescu
AUREI

4

PRIMĂRIA COMUNEI VLĂDEŞTI.

BISERICA
VLĂDEŞTII DE SUS.

ȘCOALA

1916
1919

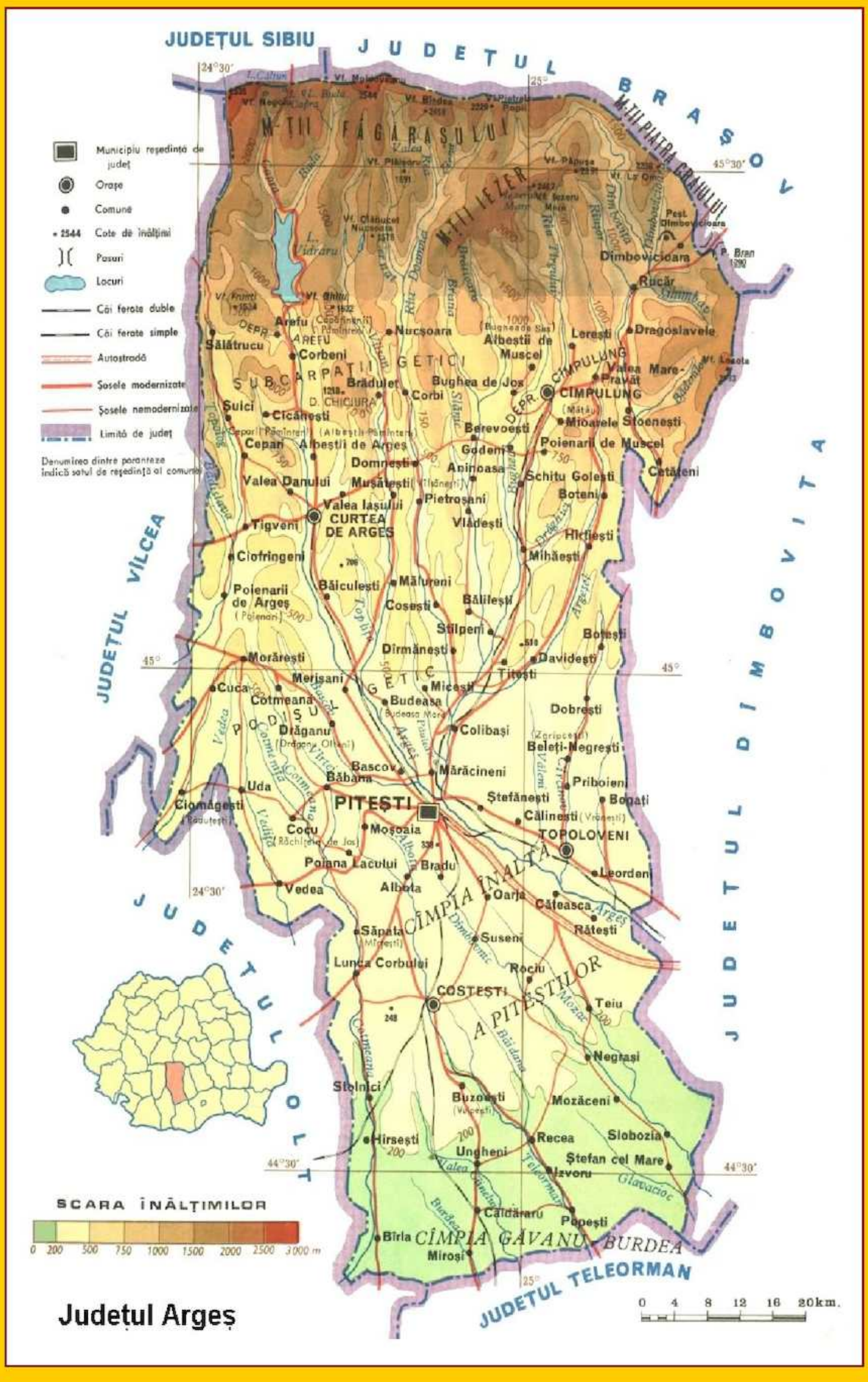

Județul Argeș